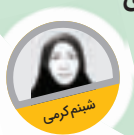

دوبلور کوچک
از تجربه هایش می گوید:

روزی که بهترین روزم شد

خدای مهربان به هر یک از ما توانایی و استعدادی داده است که باید آن را با تلاش خودمان شکوفا و تقویت کنیم. بعضی ها خط خوبی دارند، برخی ها در انجام عملیات ریاضی توانمند هستند، بعضی آشپزی خوبی دارند و افرادی هم هستند که صاحب صدای خاص و گیرایی هستند. تینا کیمران دانش آموز کلاس ششم مدرسه ی سمیه است. مادرش با علاقه ی بسیاری که به هنر دوبله داشته، دوره های آموزشی را می گذراند و به این ترتیب تینا هم به این رشته علاقه مند می شود. او در هفت سالگی برای رادیو قاصدک تست گویندگی می دهد، اما به دلیل اینکه هنوز در خواندن و نوشتن به مهارت لازم نرسیده بود، از پارسال شروع به گذراندن دوره های آموزشی دوبله می کند. او همچنین به مجریگری و خبرنگاری هم علاقه مند است. گفت وگویی ما با تینا را در ادامه دنبال کنید.

چه اتفاقی پیش آمد که دوبلور شدی؟

فعالیت های زیادی برای مدرسه داشتم، مثلاً امسال برای کلاس سوّمی ها که جشن تکلیف داشتند، سوگندنامه خواندم یا در جشن های روز مادر و روز معلّم یا ارائه ی مقاله هایی که برای مدرسه بود، سخنرانی کردم که همواره مورد تشویق دیگران قرار گرفتم و علاقه ام به دوبله، رادیو و خبرنگاری بیشتر شد.

در ترم اوّل دوبله، کوچک ترین هنرجوی آنجا بودم و خیلی وقت ها کم می آوردم و ناامید می شدم، زیرا در کنار افرادی که دست کم هشت سال از من بزرگ تر بودند، فعالیت می کردم. باید به آن فضا عادت می کردم و با آن کنار می آمدم. باید همه ی آن سختی را تحمل می کردم. اوایل فکر اینکه نمی توانم دوبلور شوم، ذهنم را درگیر کرده بود، اما ترم دوّم با این وضعیت کنار آمدم و با شوق فراوانی ادامه دادم تا زمانی که جلوی میکروفون ایستادم و واقعاً طعم توانستن را چشیدم. آن روز بهترین روزم شد. اکنون هم می دانم تا زمانی که به جایگاهی که می خواهم برسم، این هنر را ادامه می دهم.

